

arbejder der skal paahvile de øvrige Forstembedsmænd. Jeg vil derfor rette den Henstilling til den ærede Landbrugsminister, at der ad samme Vej bliver bestemt, hvilke Vedligeholdelsesarbejder der paahviler den øvrige Forstetat. Jeg tror, at paa den Maade vil Tvivl og Vilkaarlighed lettere kunne undgaas. Hører der til almindeligt Vedligeholdelsesarbejde f. Eks. at lægge nyt Loft eller Gulv eller sætte nyt Tømmer i Bindingsværksbygninger? Jeg tror, det var godt nærmere at faa præciseret, hvilke Vedligeholdelsesarbejder der paahviler disse Forstembedsmænd, som have Tjenestebolig.

Den anden Henstilling angaar Skovløbere og Hegnsmænd. De have, som tidligere bemærket, en Have og Fri bolig samt en Del Brænde og saa en mindre, kontant Pengeløn. For denne skulle de udføre en Del Arbejde, Polititjeneste og Budtjeneste, foruden at bistaa ved Udvisning og lignende. Ved denne Sags 1ste Behandling blev det oplyst, at der kunde forlanges Tjeneste i indtil 4 Dage om Ugen for den faste Løn, og det kan ikke nægtes, at det er lidt rigeligt. Nu vil jeg henstille til den højtærede Minister, om det ikke vilde være rigtigt administrativt at præcisere, hvilke Arbejder eller hvor meget Arbejde der i det hele taget kan forlanges af disse Mænd for den faste Løn, eller hvad der maaske vilde være rigtigere, om man, naar de forlanges til saadan Tjeneste, da gav dem en mindre Dagløn. Deres væsentligste Fortjeneste skulde jo være Arbejdet i Skovene, og naar der kræves saa stor Tjeneste af dem for den faste Løn som f. Eks. 4 Dage om Ugen, indskrænkes denne Fortjeneste ganske betydeligt.

Disse to Henstillinger beder jeg den højtærede Minister om at tage under velvillig Overvejelse.

Landbrugsministeren (Ole Hansen):

Den ærede Ordfører fremkom med den Udtalelse — og jeg antager, at alle Udvalgets Medlemmer ere enige med ham deri —, at det foreliggende Lovforslag indeholder mange Forbedringer for de Folk, der ere ansatte i Skovvæsenets Tjeneste, men, tilføjede Ordføreren, dette udelukker jo ikke, at Ønskerne desuagtet kunde stemmes betydeligt højere op. Deri har den ærede Ordfører Ret, men det er for øvrigt ikke noget nyt. Det kende vi her i Tinget fra Behandlingen af alle Lønningslove, at selv om disse Lønningslove indeholde ret betydelige Forbedringer for dem, som man tilsigter at komme til Hjælp,

er der ikke noget i Vejen for, at Ønskerne blive stemte betydeligt højere op. Dette er ogsaa sket ved den foreliggende Sag, ganske vist i mindre Omfang, men der er dog stillet adskillige Ændringsforslag, som pege i den Retning. Det er Ændringsforslagene Nr. 3, 4, 6 og 7.

Om Ændringsforslaget Nr. 3 vil jeg sige, at jeg finder ikke, det vil være rigtigt at fastsætte en bestemt Løn for Skovløberne, og det af den simple Grund, at deres Arbejde er saa overordentlig forskelligt. Det er dog klart, at naar f. Eks. en Skovløber har, lad mig sige, 40 Dages Arbejde, medens en anden Skovløber har 100 Dages Arbejde, er det aldeles urimeligt at sætte ens Løn for disse to Mænd. Lønnen maa rette sig efter det Arbejde, som de udføre i Statsskovvæsenets Tjeneste. Og det synes mig derfor at være den rigtige Vej at gaa, efterhaanden som Arbejdet vokser, da at forhøje deres Lønninger ved Bevillinger paa de aarlige Finanslove. Det er sket i adskillige Aar, det er sket ved Finansloven i Aar, og det vil ogsaa ske i Fremtiden. Det synes mig dog, at det er den rimeligste og fornuftigste Vej at gaa i dette Tilfælde. Dertil kommer ogsaa, at hvis de ærede Forslagsstillere tro, at de forbedre alle Skovløbernes Stilling ved deres Forslag, tage de fejl. Der er enkelte Skovløbere, der, hvis vi vedtage dette Forslag, ville i høje Toner beklage sig over det, fordi de ville faa mindre i Løn, og det er dog vel neppe Forslagsstillernes Tanke, at det skulde bringe mindre i Løn for nogen af dem, de her tænke paa. For Hegnsmændenes Vedkommende anser jeg heller ikke det Forslag, som her er fremsat, for at være rigtigt eller nødvendigt. Som det blev bemærket før af det ærede Medlem for Københavns Amts 1ste Valgkreds (Ellinger), var deres Stilling nærmest at betragte som Skovarbejdernes. De have enkelte mindre Ting at udføre, f. Eks. Arbejdet som Ledvogtere, men de faa da Husly, Græsning til en Ko, Brænde og som Regel en mindre Pengeløn, og det, som bydes dem for deres Arbejde, tror jeg, maa siges at være fuldt ud forsvarligt.

Med Hensyn til Spørgsmaalet om at yde Skovløbere og Hegnsmænd eller deres Enker en fast aarlig Pension, naar de paa Grund af Arbejdsudygtighed maa trække sig tilbage, vil jeg sige, at jeg tror, det rigtigste vil være i dette Tilfælde at forhøje det Beløb, som Ministeriet har til Raadighed fra Understøttelseskassen og derved tildele dem en større aarlig Understøttelse. At fastsætte bestemte Pensions-